

Abstrakt

Státní moc v „Novém Turecku“ v posledním desetiletí nabírá na síle a autoritářské povaze a penetruje čím dál více (dříve do určité míry nezávislých) sfér. Paralelně s tím se formují nová sociální hnutí a rozšiřují prostory, na nichž vznikají různé formy odporu. Tato diplomová práce etnograficky zkoumá jeden z takových, konkrétně Boğaziçi univerzitu v Istanbulu a dynamiku administrativní, státní a policejní moci s praxí rezistence akademiků*ek a studentstva, která se od svého počátku (leden 2021) značně proměňuje. Práce si na základě dvou pobytů v terénu (únor–červen 2023, duben–květen 2024) klade za cíl porozumět právě proměnám povahy rezistence v závislosti na represivních aparátech, kterým čelí. Zaměřuje se především na formu a cíle odporu studentstva a queer studentstva, jež se stalo primárním terčem autoritářského zásahu na univerzitu. Diskutuje to, jak queer v rámci protestu mobilizují svou zranitelnost a za pomoci konceptu intersekcionality si znovupřivlastňují svoji queer subjektivitu tváří v tvář moci, která se jí snaží zneviditelnit. Svým důrazem na formy odporu a nové promýšlení jejich způsobů přetrvávající nad rámec konvenční rezistence přispívá k antropologickému porozumění rezistence v autoritářských režimech a také způsobům marginalizace v současném socio-politickém kontextu Turecka.

Klíčová slova

moc, stát, hegemonie, rezistence, univerzita, intersekcionalita, subjektivita, queer (LGBTI+), Turecko